

— Казахъ, че всичко което съмъ харчили съмъ писалъ, било отъ общи, било отъ частни пари.

— Но общите пари сѫ малко, защо давате въ заемъ и ги пишете разноски по дѣлото?

— Азъ ви казахъ, че всичко което харчахъ пишахъ въ оощата съмѣтка.

— Човѣкъ, който води съмѣтка за общи и частни сумми вий знаете, че трѣбва да се водатъ отдѣлно, защо ги пишете общо?

— Всичко, което съмъ расходвалъ въ туй врѣме, било за частни разноски, било за пари въ заемъ, забѣлѣжени сѫ въ тая рубрика.

— Вамъ отпушать малка сума, за най-необходимитѣ нѣща, а вий расходвате пари за астраганени шапки, за срѣбърни крѣстове, когато между васъ има хора бѣдни?

— Крѣстоветѣ струваха $2\frac{1}{2}$ лева. Парите бѣха на расположение на другаритѣ ми, искатъ астраханени калпаци и крѣстове не можемъ да имъ откажемъ. Азъ за моите дрѣхи пари не искахъ.

— Това свидѣтелствува за едно нѣщо, че сте расходвали много, когато е имало между васъ хора, които не сѫ имали хлѣбъ да ядатъ.

— Азъ не говоря за бѣдни.

— Това не може да се вѣрва.

— Азъ казвамъ, че е така.

— Вий казахте, че печата сте биле зарежали, за да водите корреспонденцията, да ви служи единъ видъ като знакъ на партията?

— Да.

— Но както излиза тоя печатъ, заедно съ всичките книжа, трѣбва да стои у единъ човѣкъ, който да е главатарь на партията. Кой ви бѣше главатарь?

— Ний не размислихме за главатарь у кого да стои печата и книжата. Оставаше като минемъ въ Бѣлгария, да се рѣши кой пунктъ да изберемъ за централентъ.

— Значи, щѣли сте да изберете пунктъ и единъ човѣкъ да ви заведва всичката работа, съ една дума отъ тамъ да дѣйствувате?

— Да.